

него царьтъ, царицата и всички царедворци. Колкото било хубаво бабиното момиче, като влѣзло въ царския палатъ, още по-хубаво станало. Всички се омаяли отъ хубостъта му. Не снемали очи отъ него.

А то почнало да ниже маргарита. Нижели и нареждало:

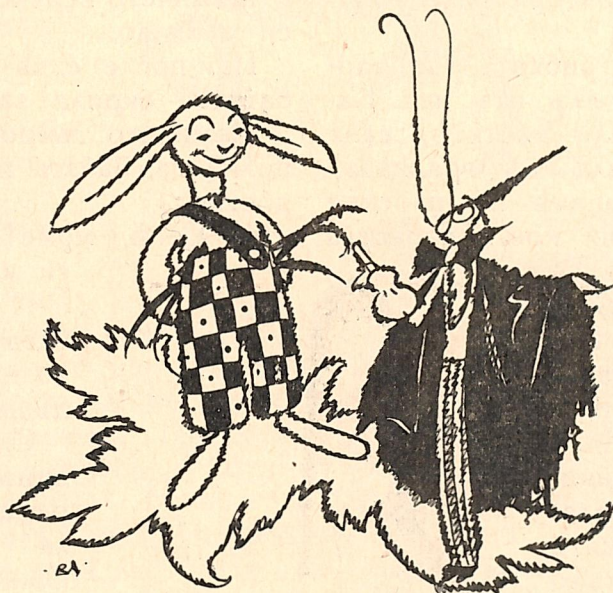
„Имало едно време единъ царски синъ. Той направилъ

чудновата чешма. Отъ нея медъ и масло текло...“

Така, безъ да прекъсва, момичето разказало всичко, каквото било притеглило.

Скочилъ царскиятъ синъ. Прегърналъ бабиното момиче.

Той се оженилъ за него, а циганката пропѣдилъ презъ деветъ царства въ десето.

СРЕЩА

Срещнаха се въвъ полето
Заю Баю и Щурчето.
Спрѣха до зелена шумка
на почивка, на раздумка.
— Де си ходило, другарче,

мързеливо цигуларче?
— Де не ходихъ, зайче сиво,
зайче сиво, закачливо.
Бѣхме сбрани на седянка
у кумицата Лисанка.